

Ран Босилек
Клан-недоклан

Имал дядо един козел чуден. Изпратил го с козарче на паша. То го пасло цял ден из гората. Докарва го по късна вечери. Дядо Козля отдалече пита:

– Как си, Козльо? Днес добре ли пасе?

– На бял камък трева пасох, на сух пясък вода пих.

Викнал дядо – изпъдил козаря.

На сутринта бабата изпратил да напасе, както трябва, Козля. Тя го пасла в трева до колене. Пой ла го на извора бистри. На вечерта дядо го запитал:

– Как си, Козльо? Как похапна днеска?

– На бял камък трева пасох, на сух пясък вода пих.

Виква дядо – ще набие баба.

На сутринта сам подкарал Козля. Напасал го с тревица зелена. Напоил го с водица студена. Докарал го вечерта и рекъл:

– Е, днес, Козльо, харно се напасе!

– На бял камък трева пасох, на сух пясък вода пих.

– Тъй ли! Чакай аз да те науча! – извикал дядо и ножчето грабнал. – Гледай, бабо, как ще го заколя!

Търкал, търкал – ножчето не реже. Затекъл се дядо да го точи. Скокнал Козльо, хукнал, та в гората. Намъкнал се в Заюва колибка.

Дошъл Заю, дочул глас отвътре: – Клан, клан, недоклан! Зъбите ми като тесли, рогата ми като игли. Дето стисна, месо късам! Дето бодна, кръв проливам!

Хукнал Заю презглава да бяга. Бягал, бягал, спрял се, па заплакал. Насреща му Кумчо Вълчо иде.

– Защо плачеш, Зайче дългоушче?

– Звяр се вмъкна в моята колибка.

– Тръгвай с мене, аз ще го изгоня!

Доближили Зайковата дупка. А отвътре страшен звяр завряскал:

– Клан, клан, недоклан! Зъбите ми като тесли, рогата ми като игли. Дето стисна, месо късам! Дето бодна, кръв проливам!

– Бре, що е туй! Бягай да бягаме! – викнал Вълчо и дим да го няма!

Иде Меца, Зая Бая пита:

– Защо плачеш, Зайче бързокраче?

– Звяр се вмъкнал в моята колибка.

– Хайде с мене, аз ще го изпъдя!

Но щом чула гласа гръмовити, Мецана си плюла на петите. Оставила заека да плаче. Бръмбазъкът минал и запитал:

– Защо плачеш, Зайче подскоканче?

– Остави се! Лошо си изпатих! Звяр се вмъкнал в моята колибка.

– Недей плака, аз ще го изпъдя!

– Бре, Бръмбарко, за смях недей става! Звяр е това, не проста мушица! Меса къса и кърви пролива! Той уплаши Вълча и Мецана! От тебе ли сега ще се стресне?

– Ти не гледай Вълча и Мецана. Те си имат месце и кръвчица. Затуй бягат и затуй се плашат.

И не чакал, впуснал се Бръмбарко. Промъкнал се в Зайкова дупка. Бръм-бръм – щипнал Козля по краката. Бръм-бръм – полазил му по главата. Бръм-бръм – забръмчал му под брадата.

Вреснал Козлдо, префучал край Зая и избягал далече в гората.

КРАЙ

© Ран Босилек

Сканиране, разпознаване и редакция: unicode, 2007

Публикация:

БИБЛИОТЕКА „ЯН БИБИЯН“
ХУМОР * ПРИКЛЮЧЕНИЯ * ЗАБАВНО ЧЕТИВО

Ран Босилек

ГАРВАН ГРАЧИ

Весели приказки и разкази

Подбор, редакция, бележка Дамян Дамев

Художник Ани Ралчева

Художествен редактор Георги Недялков

Технически редактор Катя Бижева

Коректор Емилия Кожухарова

Л. Г. V. Тематичен № 2584. Година 1972.

Дадена за набор на 5. VII. 1972 година.

Подписана за печат на 15. X. 1972 година.

Излязла от печат на 25. II. 1973 година.

Формат 1/32 84/108. Тираж 70 125. Печатни коли 13,75.

Издателски коли 10,43. Цена на книжното тяло 0,52 лева.

Цена подвързана 0,75, мека 0,56 лева.

„Народна младеж“ – издателство на ЦК на ДКМС

Държавен полиграфически комбинат „Д. Благоев“

София 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3287>]